

Eidem
Salutem!

*** Ego in publico hoc metu vidies decremenda
studii sentis, nec magis quid habeo in votis, quam migrare
in pace ad Dominum. Tuo tamen praeferui cupere conspectu
et colloquio de rebus nostris, nec scis autem in qua tempora
obquiescere deferret Dominus, usque fiet sancta voluntas. Va-
le et salve plurimum. Heidelberg 25. Martij 1621.

Magnifico Rectori
Ceterisque Professoribus Aca-
demiae Heidelbergensis
Collegiis honorandis

Salutem et benedictionem à Domino!

Magnificae Domine Rectori: Reverendi, Consultis-
simi, clarissimi viri, Senatores ac Professores,
Domini et Collegae plurimum honorandi!
Quod non culpa mea, vel praetoris sententia, nec metu com-
munis periculi quod in Republica nemo citius citra
culpam defugere potest, sed singularum insidiarum fove-
re, hostilis periculo, ob causam Christi aduersus An-
tichristum à me ex officio fortiter defensam, amico-
rum meritu, superiorum iussu, Magnificientia vestra
amplissima. Senatus veniam atque consensu, salua vo-
catione et praesensione mea, in hoc Patrum alterum pe-
re mensum nunc exilem, omnibus vobis constare persuasum
esse non dubito. Neque minus vereeri vel mirari debeo, si
qui forte apud vos praesentem hunc meum finistrem quasi
à bonis viris, aut constantibus Professoris officiali me
interpretantur item Augustino videlicet acci-
dit, ut patria Hispania ab hostibus Visigothis obsessam, et
deserta sua consensu, sacrum quarenda rogeretur. Paulus
Apostolus à nihil praeter officium admisso, cum insidiis iude-
orum in Aethiopia etiam insperata moenibus demissa
declinaret: immo Servatoris est monitum, ut si in et-
ernitate una persequantur non hostes, fugiant in aliam:
ne periculum, quod salva vacatione, declinare licebit,

303
non dectinantes Deum sententia. Effic autem nihil mihi foret
optatig, quam ut vel hodie revolare ad vos, ad cathedram meam,
ad Musas meas, familiam et lares meos liceat. in hac sequide
solitudine inter ignotos et siluestres homines miseram ducere
vitam, tantum non extrisissima hac Troja nostra conflagra-
tione, in hac senectute mea concepto indies moerore conta-
desco: tamen, proh dolor, reditum mihi magis magisque preclu-
sum infestis rumoribus indies accipio: itinera neminem
viarum undique praedonibus infesta, Heidelbergam nostram charis-
simam à milite Hispano et Bavaro deducit postulata, omnique seu
ominibus seu cominus obsessam esse. Regat igitur, ut nideq
clementer prohibeat, ne hostiles in agro veniat, si non iam daret,
nihil, sedq sub tutore titula. Vixas enim hic munus
cum inscriptione Ducis Bavariae Tutoris Electoris Palati-
natibus. Adhuc publici status ætate vir proh dolor cum
isthuc omnia esse disposita publicis alieni ramentis ferat: quis
gloria oratorum in Republica, Ecclesia et Academia Archi-
palatina subsequaturorum mente sitis concipies, necdum lacrimis
vis deflebit? Ego igitur hic non habeo, nisi ut testes docto-
rem meum, et Deum toto pectore ardenter in vocem, ut pro-
pitius sit peccatis nostris, nec in ira susceptam hanc suam prorsus
abiciat, sed servet nobis semen et reliquias. A vestra autem
magnificencia, amplissimorum denata academico suppliciter
peto: primum quidem, ut in hoc perturbato statu, miser-
ram familiam nec non Deum meam in aliena et fide vestra
pro virili secundum jura Academica vobis committere idcirco
habeatis. studio enim meos supra conventionem istam,
demum gravari, ut non duos tantum, sed plures milites
hospitibus accipere cogantur, non obstante Privilegio immu-
nitatis ab omnibus oneribus civilibus domus mea à de facto
Domino Electore piissime recordationis in optima forma
concesso: quod tamen in conventionem illam nuper protrudere
non volui, ne Rei publica deesse velle videretur. Deinde quod
Facultatis Theologiae et meo nomine ut siquidem futura
vel facienda sit, quam Deo avertat, Dominum in ubi cum pri-
vilegio Academiae, Pontificia auctoritate ab hostibus Pon-
tificiis inviolata mansura confidam, in equipulatione Facul-
tatis nostrae Theologiae ratio ita habeatur, ut primum a-
lim persona nostra includantur. Quoniam verè nobis

omnibus absentibus (nam Dominos Collegas meos, D. Gualter,
 tum 20 Septembr. Bretria convent, et reliqui, D. Althim,
 um interim Hesperiam concessisse audio) in proclivi
 erit, Theologos extraneos, jesuitas Academia ostrudere,
 ego pariter me declaro, sub idem cautione salvis con-
 ductis à Magistratu Academicis etiam sigillis confirmatis,
 si, de futura reedificatione et mansione apud vos et apud meos,
 proximis ad Cathedram meam redire: atque etiam sub ita
 demia seculo ad omnem, si qua contra me erit, conve-
 tionem, de jure respondere, tandem etiam Collegarum me-
 orum esse mentem non dubito, sed confido. Haec sunt
 qua in praesenti angustia et Magnificentiam vestram
 et Senatum honoratissimum perscribenda et supplicanda
 esse duxi, etiam atque etiam rogans, ut de his, et de reli-
 qua Academia conditione, seu publica seu privata re,
 spero, me certiorum facere ne gravemini. Deum
 aeternum Patrem Domini nostri Jesu Christi sup-
 pliciter oro, ut Eulestia et seipso. Archipalatina in-
 fertis tempestatem tunc belliam à nostris cernui,
 et clementer avertat, Academiam nostram san-
 tam rectam servet, atque honorandos Dominos Colle-
 gas, omnes et singulas, institutione sua in columnas
 ab immortali theatur. Valete. Ex palatino in Licio
 die Novarum Novembr. 1621.

Vestrae Magnificentiae ac Dignitatis

Studiosissimus Collega

David Pareus S.

Theologiae Professor Senior,

ad praesens Tempore Facult.

Theolog. Decanus.

D. Pareus

D. Jacco Cranero Gymnasii

Hornbachiani Rectori: Antiquo suo:

Salutem et benedictionem à Domino!

Laudavi si forte ob turbas turbatissimas Palatinas
 nostros